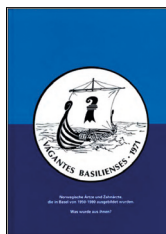

Vagantes Basilienses – 1971

Vagantes Basilienses – 1971 er navnet på en forening for tidligere norske studenter som studerte medisin og odontologi i Basel i perioden 1950–1980.

De til sammen 150 leger og tannleger som har sin utdanning derfra, har mange gode minner fra studietiden og byen Basel. De har derfor ofte reist tilbake, både for å besøke gamle studiekamerater og for å oppleve byen. Foreningen ble stiftet i 1971 i Oslo etter initiativ fra tannlege Helene M. Torkildsen, hennes mann Erik M. Torkildsen som er lege og Hans Howlid, også han lege. En viktig støttespiller ved det første møtet var tannlege Wiggo Isaksen, som hadde tatt preklinikken i Basel og på dette tidspunkt var student ved Det odontologiske fakultet i Oslo. Helene M. Torkildsen forteller at tannlege Harald Ulvestad var foredragsholder i 1971 og at de på alle treff siden har hatt en faglig del. Foreningens logo, et vikingskip som fosser fram, ble designet av tannlege Lars Eldevik som ble værende i Basel og etablerte privat praksis. Foreningen har møttes med ujevne mellomrom, dels forskjellige steder i Norge og tre ganger i Basel (2001, 2006 og 2012). Og nå, den 24. oktober 2015, i forbindelse med avslutningen av bokprosjektet.

Ekteparet Torkildsen har ikke bare vært initiativtaker til foreningen, de har også vært sterkt medvirkende til at det

nå er utgitt en bok om de norske studentene med tittel «Vagantes Basilienses – 1971. Norwegische Ärzte und Zahnärzte, die in Basel von 1950–1980 ausgebildet wurden. Was wurde aus ihnen?» I tillegg har den norske redaksjonskomiteen bestått av legene Einar Svendsen, Even Sundal og Tom Seeborg. Bokprosjektet har imidlertid skjedd i samarbeid med Alumni Mediziner Basel ved professor Michael Mihatsch og hans stab, og det var professoren som tok initiativ til dette. Han mente det var viktig å presentere historien om utenlandske studenter i Basel, om hvorfor de kom dit, hvordan de trivdes og hvordan det gikk med dem etter studiet.

– Det er vår intensjon å presentere en epoke og en gruppe norske studenter som ikke fikk anledning til å studere ved norske universiteter på grunn av manglende artiumspoeng, og som på eget initiativ søkte og fikk sin utdanning i utlandet, blant annet i Basel. Vi vil også omtale norske myndigheters sterke skepsis til sentrale mellemeuropeiske universiteters akademiske nivå. Spesielt før 1955 ble det uttalt at vi ikke kunne regne med å få utdanningen godkjent i Norge. Etter 1955 ble utdanningen akseptert, men vi måtte gjennomgå et omfattende tilleggskurs, forteller Helene M. Torkildsen.

Komiteen har arbeidet med boken i om lag tre år og har forespurt alle tannlegene, 20 som gjennomførte hele studiet i Basel og fire som tok preklinikken i Basel og klinikken i Bergen og Oslo, om å skrive sin biografi. I tillegg har

man benyttet biografier fra Norges Tannleger 1998. For legenes del har man supplert med biografier fra Norske Leger 1996.

Boken er skrevet på tysk av hensyn til deres tyskspråklige medstudenter og ikke minst det medisinsk-odontologiske fakultet i Basel. Dette gjør jo at boken ikke er så lett tilgjengelig for en som ikke har praktisert tysk siden skoledagene på gymnaset i en fjern fortid. Forord i norsk oversettelse er imidlertid vedlagt, og Helene M. Torkildsen har bidratt med mange opplysninger.

Det er et imponerende arbeid redaksjonskomiteen har nedlagt, og det er ikke tvil om at de selv og deres medstudenter har satt stor pris på studietiden i Basel og har et stort ønske om å formidle dette til omverdenen. Derfor har de overlevert boken til de aktuelle fakultetene i Bergen og Oslo (ikke Trondheim og Tromsø) og til både Legeforeningen og Tannlegeforeningen. Boken har allerede fått positiv omtale i Det norske medisinske Selskaps tidsskrift Michael og Tidsskrift for Den norske legeforening. For egen del kunne jeg ønsket at biografiene hadde fått en strammere struktur, for eksempel ved at bidragsyterne var blitt bedt om å besvare en del spørsmål og at redaksjonskomiteen hadde foretatt en viss språkvask. Men som sagt – stor innsats er nedlagt, og vi forstår at kandidatene har mye å takke Universitetet i Basel for.

Reidun Stenvik

■ Nye bøker og anmeldelser

Tidendes redaksjon mottar et stort antall bøker, både om odontologi og andre fagområder innen helse, samt helse og samfunn med ulike vinklinger, fra forlag i inn- og utland. Mange av disse er det ikke aktuelt for Tidende å anmelde, mens mange sendes til anmeldelse. Det blir derfor jevnlig anmeldt et antall bøker i Tidende under Boknytt. Ofte går det imidlertid noe tid fra boken kommer ut til anmeldelsen foreligger.

For å gjøre bokutgivelser kjent for Tidendes lesere, presenterer vi bøker, både odontologiske fagbøker og de som omhandler andre temaer, med en kort omtale basert på vaskeseddelen fra forlaget, under vignetten Nye bøker. Presentasjonen kommer på det språket boken er skrevet; det være seg norsk, svensk, dansk eller engelsk, og er ledsaget av et bilde av bokens forside.

En presentasjon under Nye bøker i Tidende er ingen garanti for at det kommer en anmeldelse av boken senere, samtidig som det heller ikke utelukker en anmeldelse i en senere utgave.